

кряля не билъ спокоенъ. Когато една вечеръ миналъ по край затвора, видѣлъ свѣтлина горѣ. Той дошълъ при пазача и го накаралъ да му даде ключа. Когато вече билъ при вратата, дѣто забѣлѣзалъ свѣтлината, назърналъ прѣзъ ключовата дупка и видѣлъ неговата жена и срѣщу нея единъ ангелъ. Той отворилъ вратата, но ангелътъ избѣгалъ. Кралътъ падналъ на колѣнѣ прѣдъ кралицата, като я молилъ за прошка. Тя трѣбало да му каже да ли недѣгави дѣца е родила или не. Когато казала това, той я отвелъ въ двореца и лопшата майка заповѣдалъ да я раскѣсатъ на четири коня. На сѣкѣдѣ тѣрсили дѣцата, но напразно. Градинарътъ прѣзъ това врѣме умрѣлъ. И понеже двамата синове наслѣдили градината въ добро положение, кралътъ ги оставилъ да бѣдаты тѣ за градинари. За това пѣкъ двамата брата искали да зарадватъ съ нѣщо кряля.

Звучаще дърво, говоряща птица и златна вода въ неговата градина тѣ искали да донесатъ. Тѣзи три нѣща дълго врѣме дирили, но не могли да намѣрятъ. Стария братъ се отправилъ на пѣтъ и дошълъ при единъ отшелникъ, който на въпроса, дали знае негдѣ подобни нѣща, казалъ, че съ стотини сѣ идвали при него да питатъ; но никой още не се е завърналъ, защото никой не е можалъ да хване птицата. Градинарътъ замолилъ отшелника да му покаже само пѣтя, като му обѣщалъ, че ще може да я хване. „По този пѣтъ, казалъ отшелника, като вървишъ нагорѣ ще чуешъ звучащето дърво.“ И дѣйствително, когато вече три дена пѣтувалъ, градинарътъ го чулъ. Прѣди да дойде до дър-